

да си искаватъ халътъ отъ дѣ идятъ и за какво ходятъ. *ib.* 64. Нѣматъ брашно, клѣчка дърво нѣматъ въ къщата си, не си видятъ халътъ.—Зк. 73.

Хамайлія* (*hamāil pl. de hūmālet Amulette qu'on porte au bras comme relique*) *с. ж.* амулетъ: Азъ ке ида у Битоля града, Ке ти испиша три хаймаліе, Еднѣ отъ глава, друга отъ вочи, Трета отъ треска, Да не загинешъ млада зелена,—, не находена. *В.* 167. Що не ми каза, сину, три дни понапретъ, Да ти напишамъ три Хамайліи, Парва за глава, втора за треска,—, трека за сърце“. *М.* 569. „Глава ма боли, либе море, Та ща да умра“—„Не плачи, Стано мори, Не жали, бѣло пиле, Азъ ща да ида, Стано мори, Въ София града, Да ти направа, Стано мори, Три хамаллии: Първа за глава, Стано мори, Втора за сърце, Стано мори, Трета за трѣска. *З.* 2.

Хамал(ин)ъ* (*hammāl, s. a. t. Portefaix*) *с. м.* носильщикъ. **Хамаллѣкъ*** *с. м.* носка: Смѣе ли цѣтникъ да си прѣдаде калабалажа само прѣзъ хамалина? Отговаря ли управление-то на желѣзницата за хамали-тѣ? *Л. Д.* 76 *р. 0.* Нѣкой хамалинъ който ся прихранваше само отъ хамаллѣкъ—чѣкаше да го повыка нѣкой за да му даде нѣщо да носи. *Х. I, 107.* **Хамаловъ Хамалски пр.** Тѣзи хамаловитѣ думы. *ib.* 108. Неговитѣ благодаренія и думы, ако и да бѣха недоцѣлани и хамалски, обаче до толкосъ смѣшно хортуваше, щото бѣше невъзможно да не ся смѣе нѣкой. *Х. I, 117.*

Хамамъ* (*hammām s. a. t. Bain*) *с. м.* баня. **Хамамлѣкъ*** *с. м.* деньги, плата за баню: Въ четвъртъкъ рано заранѣ-тъ събиратъ ся у момини и съсъ годеницѣ-тъ отиватъ въ банѣ-тъ (хамамъ), омиватъ ся, връщатъ ся у момини, нагостатъ ся, поиграйтъ хорце и ся разносятъ. *Ч. 13.* Си го однесла топла хамама, Со негя зела три ока сапунъ. *М.* 358. Хайдѣ на амамъ да идемъ, Тамъ мома че си видиме, па че се соблече. *Ч. 333.* Когато приблизи сватба-та, момѣкъ-тъ праща на годеницѣ-тъ въ Срѣда кѣнѣ боя (шикалки) и нѣколко гроши хамамлѣкъ. *Ч. 13.*

Хамбаръ *с. м.* амбаръ, житница: Моя-та воденица не е беглишѣ хамбаръ, че да храня, като вастъ гладници. *Ст. 9.* Съ това той (Владиката) мислеше да са поспразни церковнѣи хамбаръ, да са исхарчатъ церковнитѣ парици. *Зк. 50.* Ала, ала, Вело море, до хамбара, Отъ хамбара, Вело море, до сараѣ Да ми видишъ, Вело море, кошулата, Каква ми е, Вело море, реѣсана. *В.* 277. „Азъ не си зевамъ кадуна мома, Сяѣко-то лѣто в'рстъ хамбаръ седи, В'рстъ хамбаръ седи, коприна суче,—, на гѣргевъ везе, Та пакъ е жълта, жълта зелена“. *В.* 286. Чякамы,—да ни изгребжъ жито-то изъ ханбара и сыреніе-то и масло-то изъ каче-то. *Л. Д.* 1869 *р. 233.*